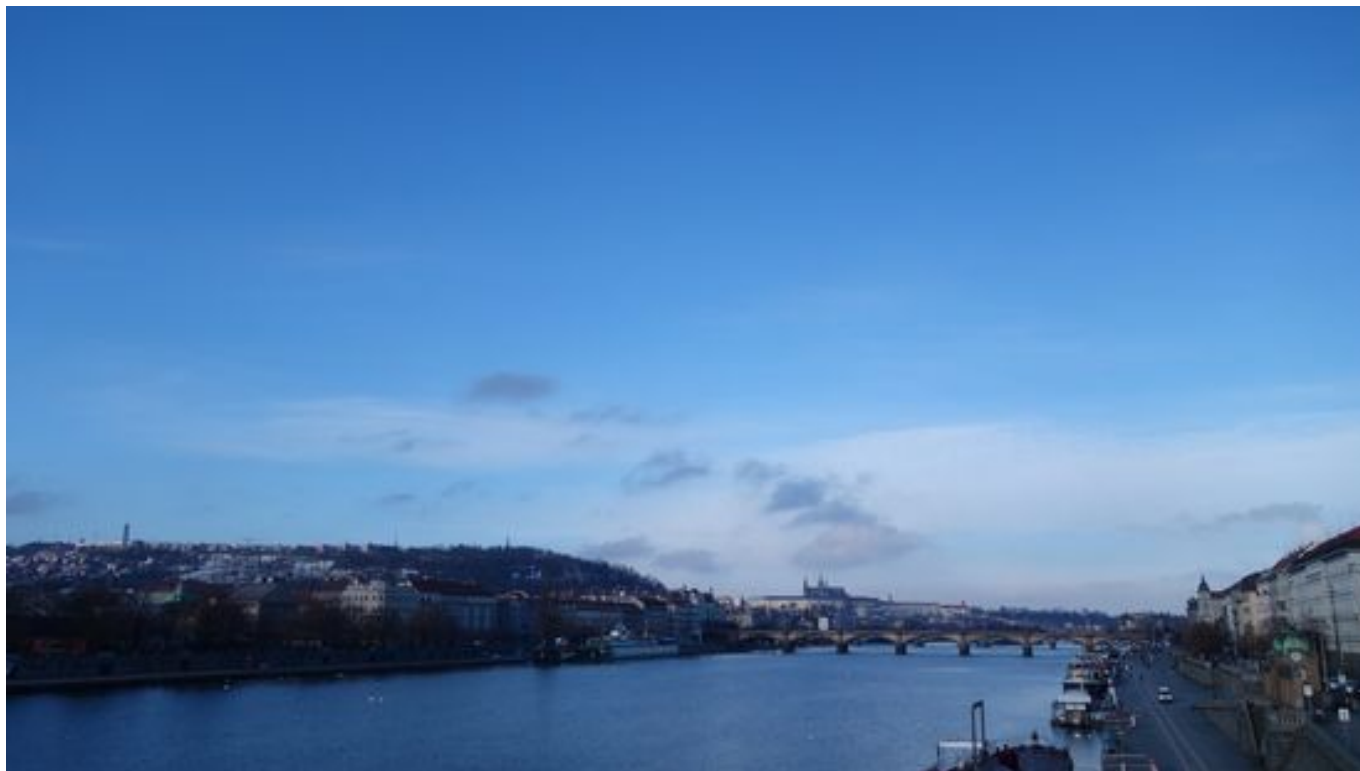
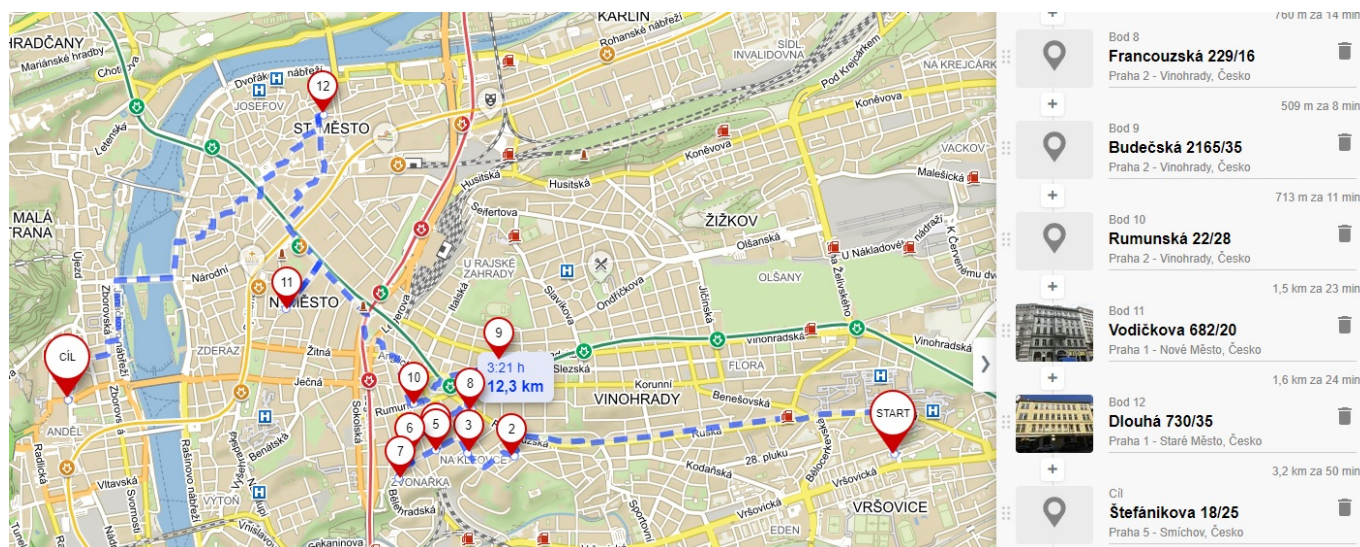

V pátek dopoledne jsem dojel busem do Prahy a jelikož jsem měl do srazu s kamarády čas, vzal jsem to z Vyšehradské pěšky na Karlák. Počasí bylo pěkné, ale moc lidí se mi pod nohy nepletlo. Ulice byly takové mrtvé. Na Mírák, místo srazu, jsem pak dojel tramvají.

Ve dvě však nikde nikdo, tak jsem si řekl, že na nikoho čekat nebudu, a že vyrazím na první checkpoint. Vymyslel jsem totiž pochod po zahraničních restauracích a obchodech. Asi takhle:

1. Řecko
2. Gruzie
3. Mexiko
4. Žlutá pumpa Czech
5. Hlučná samota Czech
6. Francie
7. Bulharsko
8. Rusko
9. Indie
10. Maďarsko
11. Švédsko
12. Kuba
13. Rusko Thajsko

Do Litevské ulice jsem dorazil asi na čtyři nastoupení do tramvaje 22, než mi došlo, kam vlastně mám jet. Z toho mě dvakrát pustili v tramvaji sednout. Ještě, že nikdo se mnou nejel, to by kluky rozveselilo. Nicméně na místě žádný obchod nebyl, takže jsem se vrátil na Mírák. Mezitím, už na mě čekal jeden z kámošů a tak se šlo na bod osm. Ruská prodejna nás překvapila svým sortimentem a batoh se zlehka zaplnil. Vedle obchodu prodávali kožené plácačky na mouchy za 300Kč a tak jsme je zapíchnuli do batohu a pokračovali na bod 2. Cestou jsme však dostali žízeň, proto jsme zaparkovali u sudu před Máchovou plzeňskou restaurací. Dali jsme si jedno na cestu a neomylně došli k restauraci Kakheti. Ta byla prázdná, ale personál byl sdílný, takže po jednom koňáčku, jsme se dozvěděli pár cestovatelských zajímavostí o Gruzii. Dále jsme šli na bod tři, ale mexická restaurace Las Adelitas byla plná a ještě se muselo pro vstup zvonit. No nic, šli jsme dál. Před Hlučnou samotou jsme si zase dali jedno pivo a na bodu pět Žluté pumpě dva karibské rumy. Čepovali zde pivo z pivovaru Kamenice nad Lipou. Už jsem si musel dojít na záchod se zajímavým splachováním

Rozloučili jsme se s výčepákem a kráčeli na bod 7 Balkánskou prodejnu. Zde jsme zakoupili Plicku a Mastiku a ještě nějaké drobnosti. Batoh už byl docela plný. Zde se k nám přidal třetí kumpán, který byl na manikůře a měl žízeň. Tu jsme zahrnuli hned v hospodě vedle Merlin pup. Bylo zde docela plno. Dali jsme si dvě místní piva a pokračovali dále. Francouský obchod jsme nenašli a tak jse šli do Rumunské na maďarské speciality- bod 10. Koupili jsme si škvarky a klobásy a přesunuli se k Metru, kterým jsme dojeli na Staroměstskou. Kousek od ní, v hospodě u Kata, jsme dali pár dobrých Prazdrojů.

Dalším checkpointem byla La Casa del Habano v Dlouhé ulici. Zde jsme si zakoupili doutníčky, dali rumík a pokračovali dále se někam najíst. V Soukenické ulici v Gulden hospodě jsme však narazili na Tečku. Tu jsem neměl, takže jsme z hospody vypadli, vrátili se na Staromák. V Irském baru na rohu náměstí chtěli taky Tečku, opět jsme si dali jedno venku a vrátili se ke Katu. Zde už bylo úplně plno, proto jsme akci rozpustili a zavolali si taxíka do Malešic. Měli jsme poslední štaci a to vinotéku Aura, kterou měli arménci. Víc už jsme toho dnes nestihnuli. Při cestě jsem kecal s taxikářem, který měl divný přízvuk. Myslel jsem, že je to UK, ale byl to Arménec, žijící deset let v Praze. Majitel vinárny se docela divil, když jsme mu ho tam dotáhnuli. Vypadalo to, že se znají. Prostě náhoda. Dali jsme si poslední koňáček, načepovali víno do petky, stejně bylo deset hodin a šli jsme se ubytovat. Po půlnoci jsme už nevěděli o světě. Ráno čistá hlava, ale i peněženka. Ale stálo to za to.